XIV. évfolyam. Czelldömölk, 1918. november 10. 45. szám.

KEMENESALJA

VEGYES TARTALMU, FÜGGETLEN LAP

Megjelen minden vasárnap reggel.
Előfizetési ára: Egész évre 8 korona, félévre 4 korona, negyedévre 2 korona.
Egyes szám ára darabonként 20 fillér.

Felelős szerkesztő és kiadó:
DINKGREVE NÁNDOR

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Dinkgreve Nándor könyvnyomdája Czelldömölkön, ide intézendők a szellemi részt illető közlemények, hirdetések és mindennemű pénzilletékek.

Czellben is megalakult a Nemzeti és Katonai tanács!

Hétfőn délután 4 órakor a Korona szálloda nagytermében — történelmi nevezetességü esemény folyt le Czelldömölkön. A korai délutáni órákban a nagyterem zsufolva volt Czelldömölk hazafias polgáraival. Takách Márton főszolgabiró nyitotta meg a Nemzeti gyülést. Vázolta a magyar Nemzeti kormány helyzetét. Tudomásunkra adta, hogy Vasvármegye törvényhatósági bizottsága csatlakozott az Országos Nemzeti Tanácshoz. Előadásában nyugalmat talált minden sziv. Minden szava örömöt táplált. Rátért a helyzet komolyságára. Megvilágitá mindazokat a pontokat, melyek bennünket a cselekvés terére szólitanak.

A polgárokat és katonákat felhivta a haza földjének védelmére. A Polgárőrség azonnali megszervezésére. Az élet és vagyonbiztonság védelmére, mert csak igy érhető el a nagy cél tökéletesen, ha minden becsületesen gondolkodó polgár csatlakozik a nemzeti kormány határozott parancsaihoz. Szavait hatalmas éljenzés követte. Azután megalakult a Nemzeti gyülés ideiglenes választmánya, utánna azonnal a Nemzeti Tanács.

Loránth Gyula főjegyző felolvasta a Nemzeti Tanács névsorát, melyet lelkes éljenzéssel vettek tudomásul.

A Nemzeti Tanácsba a társadalom minden osztályából választottak úgy rendes, mint póttagokat. Ezek után dr. Porkoláb Mihály orszgy. képviselőnk emelkedett szólásra.

Hangja fátyolozott ugyan, de kellemes orgánumján szivből beszél. Vázolja nemzetünk hatalmas átalakulását, a szociális intézkedések életbe léptetésével a független, szabad, magyar köztársaságot.

Amint mondá, a magyar hazában éhezni senkinek sem szabad. Ezt akarja a magyar Népkormány. Viharos éljenzés követte szavait. Majd folytatá. Tisztelt polgártársaim! Hogy a háboruban a magyar nép megállotta a helyét és minden áldozatot meghozott, igenis meghozott. Annál is inkább elvárható, hogy most, amikor itthon a haza földjén kell kötelességet teljesiteni, minden magyar talpra álljon a belső béke felforgatói ellen.

A renitenskedő elemeket meg kell fékezni. Tekintettel arra, hogy még mindig beteges, hosszabb időre nem terjedhet ki beszéde. Szavait a Népkormány éljenzésével zárja be, a magyar Köztársaság sikeres feltámadásában.

Takách Márton főszolgabiró néhány szóval megköszönte az egybegyültek lelkes megnyilatkozást, — mire az egész közönség elénekelte »Isten áldd meg a magyart« Utánna pedig a városházánál megalakult a Katona-tanács, mire a Nemzeti és Katonai Tanács megtartotta első értekezletét.

Czelldömölk város Nemzeti tanácsának tagjai, kik 1918. november 4-én megválasztattak:

Elnök: Hajas János ny. vasuti altiszt Tagok: dr. Bisitzky András gyógyszerész, dr Tompa Sándor ügyvéd, Schvarcz Kálmán fütőházi munkavezető, Saller Gyula földmives, Reich Imre ács, Hubert Sámuel vendéglős, Kuthi József vasuti kalauz, Csoknyay József pályafelvigyázó, fentiek a vasvármegyei Nemzeti Tanács tagjai is. Németh Károly cipész, Fábián Dezső kovács, Wendler Lajos bádogos, Hetyei Elek cipész, Károlyi József ny. vasuti, Tömböl Márton cipész, Almási János kereskedő, Blettler Pál kereskedő, Horler János kereskedő, Heimler Ernő kereskedő, Németh Márkus kereskedő, Draveczky Árpád állomásfőnök, Szegedi Gyula vasuti altiszt, Németh János v. altiszt, Szóka Imre v. altiszt, Frank József v. altiszt, Zsiray Károly vasuti altiszt, Szakács György v. raktáros, Császár István v. alkalmazott, Palotás Mihály vasuti altiszt, Kiss Sándor v. altiszt, Kovács Sándor v. altiszt, Kocsis Károly v. altiszt, Inzsel János napszámos, Parapatics Ferenc napszámos, Parapatics István napszámos, Velekey Antal ácssegéd, Michl Vilmos földmives, Varga Mihály földmives, Németh István földmives, Szalay János földmives.

A Nemzeti Tanács még a következő tagokkal egészitette ki magát: Deutsch Gyuláné, Örlei Mártonné, Klein Vilmosné, Röh Pálné, Somogyi Aladárné, Asboth Gyuláné, Joó Mártonné, Szeifert Jánosné, Horváth Já-

Halottak napja 1918.

A czelldömölki plébánia templomban 1918 november 1-én, halottak estéjén **dr. Kühár Flóris** plébános elmondott prédikációja.

A sirok felett ma nem gyuladnak ki a lámpák, csak őszi krizantémok örködnek ott a holtak felett; őszi, hideget álló virágok fakadnak a sirhantokon. Az ősz jegyében áll meg minden, hulló falevelek, hervadó szirmok, megtört napsugarak; borongó köd, a lelkeken a gyász, az elmulás gondolata kisért.

Az egyházi évnek az a természete, hogy nagy emberi érzéseket koncentrál egy napra; ünneppé teszi szivünk mélységeit. A halottak napja ünnepünk volt mindig, hiszen halottunk is volt mindig: volt mit siratni, volt kit temetni, volt kire ráborulni, volt kiért imádkozni.

És most?

Halottak napja egész életünk, a halál árnyékában állunk, rettegve várjuk, ki következik még sorra. Amig csak a harctereken járt a csontos rém, ha sirtunk is, mégis messze éreztük magunkat tőle; most azonban köztünk jár, szedi áldozatait, jobban mint ágyugolyó és granát, robbanó anyag és puskagolyó.

Nem volt elég a kiomlott vér, a tátongó sebek, szétroncsolt koponyák, a mors Imperutor győzelmi kocsija gázolt a hullák felett, most ime jön a régi rém, századok réme, amely ellen ugy imádkoztunk: a döghalálról, éhségtől, háborutól, ments meg Uram minket.

Ez a halottak estéje nemcsak halottak estéje, hanem a Halál estéje. Ez a rettenetes rém felénk vigyorog kegyetlen csontarcával és emlékünkbe vési annak az éneknek a sorait: ki ragyogni látod élted hajnalát, halljad a természet hathatós szavát — a gyenge és erős, félékeny és a hős — meghal egyaránt.

Eddig az erősek és hősök voltak a soron, a világháboru négy kemény esztendeje, letarolt szirmot, virágot, csontos izmokat, hatalmas szervezeteket ledöntött, mintahogy a vihar kidönti a leghatalmasabb, hajlani nem akaró törzset, de a nádszálakat megkiméli, mert hajolnak: eddig az erőseket hantolták el hevenyészett sirokban, mert az élők nem értek rá holtaikat eltemetni, azok felett ott kint nem hangzott a gyászének, a bajtársak visszafojtott könnyei kisérték csak őket. Azoknak a temetése is hősökhöz illő volt; semmi pompa, csak a lelkek bajtársi bucsuzása. Elhull a virág, eliramlik az élet... Ezen az őszi estén visszagondolunk arra, hogy hány virág hullott el, hány élet iramlott tova: akik még néhány éve, néhány hónapja köztünk, velünk éltek és néztek a jövőbe, szőtték terveiket, mint ahogy tavaszi tájon mereng a gazda és lesi, milyen lesz az aratás; mint ahogy bimbóra tekint a leány és várja kifakadását — oh micsoda aratást, micsoda virágnyilást értek meg?

Ugy-e kedves hallgatóim, azok a Doberdó szikláin roncsá vált hősök a mi halottaink; a Piavában fuldokló katonák utolsó gondolata tán ide szállt felénk, a lankás, szelid Kemenesaljára. Amikor a halál rájuk tette kezét, utoljára gyermeki szeretettel kivántak volna bucsuzni anyától, hitvestől, testvértől, gyermektől és nem adatott meg nekik. És mi sem bucsuzhattunk; most halottak estéje hozott itt egybe, hogy mindenki gyászoljon, mindenki sirasson, mert sokat, nagyon sokat vesztettünk négy éven keresztül.

Temető lett a világ, jeltelen sirhantok emelkednek a határokon, hullák foszladoznak mindenfelé; kegyetlen, rémes sors ez, halál birodalma lett a világ és a halottak napja most nem konvenció, mikor egy estére gyászruhát vesznek az emberek és borongós kedéllyel járnak szomoru fűzes, chrizantémos, lampionos temetőkben, nézve a koszorukat és

nosné, Inzsel Jánosné, Parapatics Istvánné, Parcsi Józsefné, Récsey Farkas, Szabó Gábor, Kemenesi József, Szorády Dénes, Farkas Blanka és Barabás Ernő.

A katonatanács tagjai lettek:

Elnök: Király Péter főhadnagy, Simon József hadnagy, Papp György hadnagy, Almási János őrmester, Parapatics Ferenc szakaszvezető, Bolinger István tizedes, Horle János, Kreiner József, Velekei Antal.

Dr. Kühár Flóris plébános távozása.

Alig volt közöttünk rövid kis ideig, alig melegedett át szivünk az Ő nemes szivétől, és máris eltávozik közülünk, akik szerettük, tiszteltük és becsültük! Dr. Kühár Flóris czelldömölki plébános elhelyeztetett: Pannonhalmára, a papi tudomány egy erős tanszékére!

Szükség van reá! A kötelesség szólítja őt. Nem mulaszthatjuk el, hogy azon rövid idő alatt, amit közöttünk eltöltött, meg ne emlékezzünk gazdag érdemeiről!

Nemcsak mint pap, nemcsak mint társadalmi tényező, hanem egyszersmint figyelmes lelkületének igazi képessége; irodalmi munkásságának vasszorgalma, mint embert is kedvessé tette előttünk.

Fáj, hogy elmegy. De viszont néki is fáj. Ugy összenőtt velünk, mintha itt született volna közöttünk.

Az iskolák sokat köszönhetnek dr. Kühár Flóris plébános munkásságának. Mindene volt a gyermeknevelés, az iskola.

Most, hogy eltávozik, kivánjuk, hogy találjon megnyugvást uj hivatalában. Kivánjuk, hogy legyen hozzánk a távolból is szeretettel és ne feledkezzen el rólunk, akik ugy szerettük.

Magas hivatalában sem feledkezzen el rólunk czelldömölkiekről, miként mi sem feledjük őt; mert érdemeket szerzett arra, hogy neve és tevékenysége közöttünk nagyon sokáig megmaradjon! . . .

Isten áldja őt!

Az árva panasza.

Fagyöngy vagyok az életnek fáján:
Elhagyott az édes anyám árván.
Mint csecsemőt hagyott itt a földön,
Azóta bús, szomoru a lelkem.

Kebelemben mélységes ürt hagyott,
Mit földi lény pótolni nem tudott;
Mem is pótlá se apa, se testvér:
Mint az árnyék, egyre ma is kisér!

Majd mint ifju azt reménylém hiven:
Reá talál egy szivre a szivem.
Hiába lön lelkem minden vágya,
Elboritá csalódások árja!

S minek egykor oly nagyon örültem,
Most nem tudám, mi történt körültem?!
Nem hallám a madárkák vig dalát,
S nem érzém a virágok illatát!

Mégis kisért egy dicső érzemény
S nem távozott el tőlem a remény;
Mert megleltz kit szivem keresett,
Kit jaj! gyorsan sirba is temetett!

De még most sem hagyott el az Isten;
A kint, sebet meglátva a szivben:
A hű lánykát, hű barát pótolta,
A kit éltet még ma is a jóvolta!

Kitartásom végre is megleltz:
A hű hitvest és barátot mellette.
Családdal is megáldott Istenem
S más vágyat már nem kelle keresnem.

De a szivem egyet nem feledett,
Azt, akitől életem eredett:
A szerető anyámnak jó szivét,
Annak örzöm ma is hű emlékét!

Óh szerencsés, óh boldog gyermekek!
Kikhez vonzott parányi szivetek,
A mig élnek tiszteljétek őket;
A szerető jó szivü szülőket!

Ne feledje szerető szivetek,
Azokat, kik szeretvedtek értetek:
Isten maga testesült meg bennük,
Azért örök s önzetlen szeretmük!

Az fáj most is és egyre érezem,
Mikor vándorbotomat letesszem:
Miként kelle hosszu éltemen át:
Nélkülöznöm a jó édes anyát!!!

MÓD LENÁRD.

---

siremlékeket azért, hogy reggelre megint mindent felejtsenek.

Most nem impresszió, nem szórakozás napja a halottak napja. Most halálsápadt arcokra gondolunk, vonagló ajkakra, lázas eszméletlenségre; most földokló, hörgő, halálfusájukat vivó emberek kopogtatnak emlékezetünkön; valami rettenetes érzés fekszik az idegeinken: ugy érezzük, ez a napja Isten haragjának, végét veti e világnak.

Hisz nemcsak halott embereket siratunk, de rettegünk a nemzetek halálától, rettegünk önön nemzetünk végétől, a Boldogasszonyanyánk szomoru éneke cseng a fülünkben, nagy inségben lévén, őt szólítjuk, hozza esedezünk: Magyarországról, édes hazánkról — ne feledkezzél el, szegény magyarokrol.

Ily közel még sohasem álltunk sírhoz, pusztuláshoz és nem tudunk menekülni, a vész a nyomunkban. Nem is érünk rá nyugodtan gondolkodni, hogy jutottunk ide, mért kell ezt a pusztulást néznünk?

Miért?

Egy magyar ujság (ha ugyan magyarnak nevezni lehet), azt irta legutóbb: Azelőtt boldogok voltunk abban a tudatban, hogy egy Isten kezében vagyunk és most egy Ember kezétől függ a sorsunk: és az Ember bizonyára irgalmasabb lesz embertársai iránt.

Nem akarom ezt az istenkaromlást tovább feszegetni, csak levonom a halottak napján a tanulságot: ennek a kegyetlen, rettenetes világnak az oka az, hogy az emberiség Isten nélkül akarta sorát intézni, hogy ezen a földön akart berendezkedni kényelemre, jólétre, az élet sulypontját tisztára ide akarta helyezni, mintha Isten, örökélet nem volna.

Az az Istenkaromlás ennyiben igazat mondott: most tényleg emberek kezébe volt letéve a sorsunk és látjuk, hogy emberi kéz még csak nem is agyag, hanem teljesen erőtlen matéria ahhoz, hogy sorunkat tartsa, mert az isteni akarattal szembe mert helyezkedni.

Ide jutunk, ide jutottunk, mert a világ urai Isten nélkül akartak világot kormányozni, mert céljukat itt látták földi jólétben, tőkehalmozásban, mások kihasználásában, önzésben.

Most az ártatlanul és szükség nélkül kiomlott vér az égbe kiált, most az áldozatok hekatombái intő jelként emelkednek és azt mondják: ime a kultura, ime az emberiség — Isten nélkül.

Hogy törtettek az emberek életüknek, földi jólétüknek megteremtésére, boldogságot, élvezetet, kényelmet predikáltak a szájhősök; a hitetlen bölcselet már kifejtette a világ jövőjét, a földi paradicsomot, mikor mindenki már itt lenn eléri élete célját, boldogságát.

És most?

Széttépve a földi álmok fátyla, a szemekből kitörölve az öröm, a lelkekben kivészve a remény, a büszke, fejlettségre, kulturájára büszke XX. század mintegy rom hever pusztulásban. Ez a kultura és boldogság és az emberiség haladása — hullák, tömegsirok, pusztulás?

A mult század gőgös materializmusa fennen hirdette, hogy a tudomány, a kultura, fogja ennek a világnak a boldogságát megalapozni, az ad majd jóletet, örömöt, attól lesz virágos, illatos, dalos az élet és majd jön egy tudós, aki fölfedezi a halál ellenszerét, örökkévalóvá teszi a földi életet.

Ebbe a paradicsomi ábrándba belenyult ennek a világháborunak a keze és a halál vigyorogva mutatott arra a sok ámitásra, mellyel bolonditották az emberiséget. Kultura, haladás, öröm, jóllét, mind itt a földön — és ez a kulturaittas emberiség öli, gyilkolja egymást, pusztitja azt, amit évszázadokon keresztül alkotott; nem bortól, kéjtől, de vértől ittasodik meg.

Ember, erre tanit rémitő csapásaival a halál — hiába törtetsz boldogság, öröm, élvezet után, hiába akarsz mámorba fulni a földön — látod, az a virágosan, dalolva harcba induló fiatalság is dicsőségre, boldogságra vágyott — és mibe fulladt ez a vágy — mésszel leöntött tömegsirokba. Bárgyuság az élet sulypontját ide helyezni, bárgyuság az élettől várni azt, amit a halál egy pillanat alatt tönkre tesz.

Vártad, hogy a tudomány, a művészet, a kultura teszi az életet boldoggá — és most látharod, hogy mindez csak ámitás — vagy mint az ószövetségi bölcs mondja — hiuságok hiusága és minden hiuság.

STERNBERG HEGEDÜ hangja páratlan!
BUDAPEST, VII., Rákóczi-ut 60, saját palota.
Kitünő hangu, szép munka K 30.—
Hangverseny hegedü, mesés jóhangu . . . . . K 60.—
Vonó K 8.—, K 12.—, K 15.—
Rendelésnél a pénz előre beküldendő.

Késy János előadása ma délután 4 órakor a Korona-szálloda nagytermében!

MEGHIVÓ

Jótékony célt szolgáló

kedélyes délutan a Korona-szalloda emeleti termében!

Ma vasárnap, 1918. november 10-én delután pontosan 4 órakor Késy Janos orszagos recitátor

kedélyes délutánt

rendez, melyre Czéltdömölk műpártoló polgárságát tisztelettel meghivja.

MŰSOR:

1. **A Rakamazi cigány.** Jellmezes énekes magánjáték. Irta: Molnár F.
2. **A falusi kisbiró.** Kacagtató. Irta: Tolnay Lajos.
3. **Ne bántsd az anyóst.** Magánjelenet. Irta: Késy János.
4. **Operette es a legujabb népdalok.** Énekli: Késy János.

Záradékul: A jövendő Magyarország. Társadalmi felolvasás.

Kezdete delutan pont 4 órakor.
Belépődíj: Elsorendu szék 3 K, a tobbi sor 2 K, allohely 1 K.
Jegyek előre vallhatok Dinkgreve Mandor papirkereskedésében.
A jovedelem fele a czeltdömölki ellatottaknak javara fordittatik.

Polgártársi üdvözlettel számos látogatást kér.

Késy Janos. recitátor.

HIREK

1918-ban

a Mindenszentek nem olyan, mint máskor. Sok siron talált az uj koszoru felig ujat, majdnem ujat. Sokkal többet, mint máskor. És hanyan sóhajtottak: »Mink vegyünk, hisz csak most temettük el . . .« Igen eltemették azt, ki meg par nappal ezelőtt szantott, küzdött, vagy azt irta a frontra mi hála az Istennek egészségesek vagyunk, mit neked is tiszta szivunkből kivánunk . . . És hányat elhantoltak olyat is, aki már ugy sóhajtott: »Ma már csak megjön szegény uram, hisz mar vége fesz . . .«

És még sincs vége! Sőt uj ellenség támadt, melyről csak azt tudjuk: virus. Kegyetlen, alattomos mikro-organismus, jön és kaszálja a teremtés legszebb virágait. Mintha azt mondaná: »Én is tudok kegyetlen haborut viselni. Pusztitottátok, öltétek egymást, hát én is segitek . . .« Hogy menyire segit, megmutatja a — sági temető.

* *

A fecskét üldözte a karvaly, de hirtelen megjelent egy masik is: az is a szegény fecsket akarta levagni. S vége is egymást teptek meg. — Azt irja egy jeles pesti orvos: »A spanyol betegseg legbeváltabb orvossága a nikotin, de kiyalt a jó forró borleves.«

Ime! az emberiség egyik elhatalmasodott ellensége hadat visel az emberiség egy uj pusztitója, irtója ellen.

Talán irigységből? Talán mert hatalmát féltí? Vajjon itt megtépi-e egyik a másikat? Sjaj! nem e fognak majd kezet?

*

Könnyesek a szemeim itt a messze idegenben, hol most nagy a vigság — a hol meghalt a közmondásos nemzeti érzelgősség. Könnyesek a szemeim, pedig mellettem a szobában egy cseh cipész hegedül s a másikban zongorázni tanul egy cseh kőmüves inas. (Ezen gondolkozzatok Árpád fiai!) Pedig a hegedü szépen szól s a zene feledteti a bánatot. Most ép ellenkezőleg: azt juttatja eszembe, hogy van egy nemzet, hol az inas szabad idejében inni, kártyázni, aszfalt bottyarkodni tanul s hol a mesterember csak látásból ismeri a zongorát és a szabad ideje — soknak — a korcsma . . .

. . . Hullnak a könnyeim, mert az anyámat látom egy friss sirhalmon a nagy, szent fajdalomtól fehéren, keservesen zokogni, szeretné kisirni örökös lakából 21 éves fiát, hogy még egyszer láthassa s hogy halhassa tőle: »Édes anyám!« — De a halott hős katona és martir már nem felel. Ő már boldog. Ő már megbocsátott megölőinek. Ő, a bobai temető legelső világháborus halottja, idvezült lett s minden magyaroknak szentje.

Mégis csurognak a könnyeim, hisz én sem halhatom már tiszta hangjat.

. . . Most megy haza a temetőből s a járást már már elfeledő család apa csak ennyit tud szólni: na . . . és sirnak tovább együtt, velem, veled — az egész világgal.

Szabó Gyula.

A czeltdömölki joléti bizottsag működésben. Az emberbaráti szeretet maris rátért a szociális cselekvés terére. Orosi lundülettel iparkodik segiteni ott, ahol a segitség a leggyorsabban szükséges. 300 szegény családot látott el ruhával és ruhanemüvel. A jóléti bizottság Hubert Sámuel elnöklete alatti ülésén elhatározta, hogy az átvonuló katonaságot ellátja élelmiszerrel. Tekintettel arra, hogy az átutazó szegény katonák, akik 6—8 napot is vonaton utaznak és a vendéglők zárva tartása miatt élelemhez nem juthatnak, ezuton részesüljenek ellátásban. Amint megcselekedtük azt, mikor katonáink bevonultak — igaz, hogy még akkor bőségesen volt mindenünk, — de viszont a lehetőség szerint igyekeznünk kell, hogy most a hazatérőben is szeretettel fogadjuk őket, hogy ezáltal is enyhébb legyen szamukra az átszenvedett multnak minden emléke. A jóléti bizottság felkéri Kemenesalja nemes közönségét, hogy legyenek segitségére a jótékonyság gyakorlásában, az emberi szeretet könyörületének igazi hazafias tevékenységében! — Az élelmiszerek beszerzéséhez már idáig is hozzá járultak Deutsch Gyuláné 500 koronával, Weisz Izidor 13 kgr. hadikavéval, Hetyei Nagy Sándor 100 meter mazsa burgonyával, Lingl Valerián 20 kor. és 3 kor. talált pénz! És még reméljük, hogy sorainkra felhivására még sokan lesznek, akik hozzá fognak járulni vitéz katonáink szives fogadásához! Az adományokat — pénz-vagy élelmiszer küldeményeket a Nemzeti Tanács jóléti bizottságának elnökéhez, Huber Sámuelhez kérjük küldeni, aki intézkedni fog azoknak kiosztása felől!

A katonai szallitasok miatt sok vonalon beszüntették az eddig fenn tartott forgalmat és a további intézkedésig a változások megmaradnak. — A vonatforgalmi változasokról lapunk más helyen a hivatalos ertesites alapjan számolunk be.

Jászsenkben megalakult a nemzetőrseg! A rend teljesen helyreállott!

Azt mondja a zsoltaros, ha csak az Ur nem épiti a hazat, hiába dolgoznak azok, akik azt epitik. Az emberi haladas épületén, az államok épületén is hiába dolgozik az ember, hacsak nem Isten erejével. Ha a maga erejében bizakodik, odajut, hogy maga rontja le, amit épitett.

Tehat hiába minden — tehát hiuságok hiusága minden — dehat akkor miért az elet, miert a vágy, miért az akarat, miért az eszme?

Azért, hogy mindez az Istenbe fogodzkodjek, aki az életnek és halainak értelmet, tartalmat ad.

Mikor Lázár meghalt, az Ur csak néhány nap multva megy Lázár rokonaihoz, Mariához és Mártához. Azt mondta Mártha: Uram, ha itt lettél volna, az én testvérem nem halt volna meg. Azt mondta neki az Ur: A te testvéred föltámad. Felelé Márta: Tudom, hogy feltámad az utolsó napon. Mondá neki az Ur: Én vagyok a föltamadás es az elet, aki bennem hisz, ha meghal is, élni fog. És mindenki, aki él és hisz énbennem, nem hal meg mindörökké.

Oh, hányan gondolták ketségbeesésükben, mikor a hitük omladozni kezdett a csapások alatt: midőn mindenüket elvesztették és még egy Istenhozzádot sem mondhattak drága halottuknak — hánynak a lelkébe szökik ha [illegible] meggyujtott gyertyait nem tudja [illegible] mikor chrisanthem coroik nem tartóssá [illegible] sirhantot, csak valahol messze az Alpok sziklám, a Doberdo véraztatta kövén, a Piavé zugó habjai közt — Uram, lehetetlen, hogy itt lettél volna, akkor az én testvérem, gyermekem, hitvesem nem pusztulhatott volna el.

Uram, ha itt lettél volna!

Ezekben a szavakban, amiket a kétségbeesés diktál, nem a hit beszél. Vajjon a hit követelheti-e, hogy az Ezyház életbiztositás legyen, hogy aki egyszer hivő, azon semmi megprobáltatás erőt ne vehessen. Azt mondá az Ur: Én vagyok a föltámadás és az élet, aki bennem hisz, ha meghal is, élni fog. A hit nem kapcsolja ki a halált, csak azt mondja, a halál nem győzheti le az életet, a halál nem szünteti meg az életet. Aki bennem hisz, ha meghal is, élni fog.

Halottak estéjén merengve járunk a temetőkben, sirhantok felett keresztek emelkednek. Korhadt fakeresztek, diszes márvanyemlékek — itt a különbség nem számit. Lenn a sirok alatt a legteljesebb egyenlőség. Rongyok, csontok, foszlányok. Ez a földi élet vége. A sirok fölött a keresztek.

A kereszt Krisztus keresztje, aki legyőzte a halált. Ugy nő ki minden sirhalomból a kereszt. Minden egyes halálból igy nőhet ki a boldog örökélet, ha nemcsak a sirhalmokon, hanem az életen is Krisztus keresztje uralkodik, ha ezt az életet nem tekintjük [illegible] detnk, melyből kiindulunk és melyen haladunk Krisztus keresztjével.

MODIANO CLUBSPECIALITÉ
CIGARETTAPAPIR ÉS HÜVELY FELÜLMULHATATLAN
IGYÁZZUNK A VÉDJEGYRE!

Kenyeres megváltás czimen, elhalt dr. Király János járásorvos iránt érzett nagyrabecsülésük jeléül, mély részvétük kifejezése mellett Rosenberger Miksáné urnő 50 koronát tetszőleges jótékonycélra, Dr. Szekeres Pálne urnő a hadiárvák részére ugyancsak 50 koronát voltak szivesek hozzám küldeni. — A hadi árvákat illető 50 koronát a járási hadi árvák javára kezelt tőkéhez csatoltam s addig is, mig ezen tőke a járási hadi gondozó bizottság által az óhajtott béke bekövetkeztével a járási hadi árvák összeirása után ezek közt felosztható lesz a Kemenesaljai Közgazdasági Hitelbanknál a VII 15 számu betétkönyvre gyümölcsözőleg elhelyeztem, — mig a tetszőleges célra hozzám juttatott 50 koronát a közszeretetben- és tiszteletben - állott áldott emlékü Dr. Király orvos úr családja beleegyezésének kikérése utan a czelldömölki szegény iskolás gyermekek felruházására alakult bizottság rendelkezésére bocsátottam. — Berzsenyi Dezső járási hadi gondozó bizottsági elnök.

A kenyeri és papszi munkásvalók ma vasárnapra tervezett jótékony czélu szini előadása, mivelhogy a jelen alkalom ily előadás megtartására nem alkalmas, bizonytalan időre elhalasztatott.

Vasuti forgalmi hirek. Körsürgöny valamennyi külszolgálati főnökségnek. Czelldömölk—Székesfehérvár között az 5003/a. számu vonatot a mai naptól kezdve, az 5004-számu vonatot pedig folyó hó 5-től kezdődőleg beszüntetik. Erről a közönség és a helyi hatóságok értesittetnek. — Szénhiány miatt a következő számu vonatok lesznek beszüntetve folyó hó 9-től szombattól kezdve: Sopron—Győr között az 5365. és 5366., Szombathely—Pinkafő között az 5462. és 5466., Felsőőr—Felsőlövő között az 5519/a. és 5522/a., Körmend—Németujvár között az 5966. 1387. és 1387/5945., Jutas—Újdombóvár között az 5970 és 5971. Bánhida—Pápa között a 6012. 6061 és 6068. Veszprém Varsány—Pápa között a 6015. Veszprém Alsóőr között a 6112 és 6113., Veszprém—Jutas között a 6114 6119/b 6122/a 6127 és 6130/a. Zalaegerszeg—Csáktornya között 6451 és 6454., Zalaegerszeg—Zalaszentivan között a 6715/a 6732/a és 5/33/a 6718/a., Keszthely—Balatonszentgyörgy között a 6513 6514/6517 és 6520., Zalaegerszeg—Zalalövő között a 7217/a és 7218/a., Ellenben ugyanazon naptól kezdve forgalomba helyezzük Bánhida—Veszprém-Varsány között 6014. számu vonatot. Ugyancsak folyó hó 9-től kezdve csak minden páros számu napon közlekednek Pápa—Csorna között az 5112. és 5163. Kőszeg—Sárvár között a 7011/a. és 7014. Sárvár—Zalaegerszeg között 7017/a. 7023/a. és 7027/a. 7022/a számu vonatok. A naponta való közlekedésre meghagyott tehervonatok csak akkor közlekedhetnek ha azok jól kihasználása biztositva van. — Szükségleti személy-, katonai szállitó vonatok csak az esetben vezetendők be, ha katonai utazók azok nagy mennyisége folytán a rendes vonatokkal nem továbbithatók és ha a szükségleti vonat kihasználása biztositva van. Azt, hogy valamely allomáson szükségleti katonai vonat inditását tartozik minden rendező állomás, mely oly vonatot inditott az utasok mennyiségének, a tengely számának és a vonat-szám fölös utasának, hozzánk azonnal taviratt jelentést tenni. Ez alól csak a Fehrvár—Győr- között tervezett szükségleti katonavonatok képeznek kivételt és nem jelentendők. A vonatforgalom változásával a közönség és helyi hivatalok, hatóságok alkalmas módon azonnal értesitendők. — Győrtől Fehrvárig 9-től kezdve az 1307. és 1310. sz. vonatok Csanakfalu, Felpecz, Halipuszta, Külsővath és Nagysimonyi megállóhelyeken, az 1308 és 1309 számu szemelyvonatok Nagyfalva, Halapatka, Alsórönök, Morvátnádalja, Nagysimonyi és Külsővat megállóhelyeken meg feltételesen sem állitandók meg. Erről [illegible] szemelyzet a felsorolt megálló helyeken szolgálatot teljesitő őrök, közönség hivatalok, és hatóságok azonnal értesitendők. A felsorolt vonatok menetrendjében a tartozkodás rovatban levő számjegy három szög, és kereszt törlendő az 1309 és 1310 sz. vonat, menet ideje Nagysimonyira 7-ről 8 ra illetve 16-ról 17-re helyesbitendő. Üzletvezetőség.

Lopás. A Korona szállodában körmönfont lopás történt a mult héten. Sarvarné szül. Gerencser Mária felsőruhait és Berecz János főpincér telikabatjat ismeretlen tettesek ellopták. Sarvárinenak azonkivül három pár cipőjét is elvitték; ami bizony a mai cipőhiány miatt rettenetesen lesujtá a cipő- és ruha nélkül maradt szerencsétlen asszonyt.

Leszállt a hus ára. Örvendetes — hogy Czellben a hus árak apadtak; a borjuhus ára 4. a marha husé 2 koronát szált alá.

Takarékoskodjunk a villanyigyanitással. A vonatforgalom és a szallitási nehézségek ugyszintén a nyersolaj beszerzésének fenn, akadására való tekintetből csak a leszükségesebb villanyt kell fogyasztanunk addig, a mig a helyzet jobban ki nem alakul, nehogy a varosunk világitás nélkül maradjon.

Az álarcos lategető. Kormos János gyanói gazda házához e hó 6 án este 7 óra után beállitott egy magas álarcos alak és követelte hogy a körmendi vásáron eladott tinó árát azonnal adja át! Kormos, aki nem ijedt meg a titkos idegentől, torkos [illegible] kellemetlen vendéget és a lármára [illegible] szomszédok segitségével lefüleltek a [illegible]

Köszönetnyilvánitás.

Mindazoknak, akik felejthetetlen férjem, szeretett jó apánk és testvérünk

dr. Király János

temetésén megjelentek, oszoru küldés, megváltás vagy bármi más módon fájdalmunkat enyhiteni igyekeztek, fogadják ezuton hálás köszönetünket.

Czelldömölk, 1918. nov. 9.

Gyászoló család.

Egy kétszobás lakást

a hozzá való melléhelyiségekkel

bérletbe keresek.

A lakáshoz üzlethelyiséget is felvesznek.

Kétszobás lakásomat kiadnám.

Ertesitést kérek Neustadt-fale fűszerkereskedésbe Czelldömölk Szolo vendeglo.

Elsőrangu uj Tettenborn

ZONGORA

eladó. Bővebb értesités nyerhető lapunk kiadóhivatalában

Kemenesaljai Takarékpénztár

R. T. Czelldömölk.

Részvénytőke és tartalékok: 500.000 kor.
Betétek: 3.500.000 korona.

Betéteket elfogad betéti könyvecskékre, folyószámlákra és heti korona egyleti könyvecskékre.

Előleget ad értékpapirokra, vidéki pénzintézetek részvényeire, arany és ezüst tárgyakra.

Leszámitol üzleti és magán váltókat.

Jelzálog kölcsönöket folyósit jöldbirtokra és házakra.

Értékpapirok, sorsjegyek és idegen pénzek vételét és eladását eszközli.

Bevált szelvényeket és kisorsolt értékpapirokat.

Beszedésre átvesz-váltokat, utalványokat és csekkeket.

Őrzésre és kezelésre elfogad értékeket. A takarékpénztári és banküzlet körébe tartozó minden megbizást elfogad.

Butorozott szoba

közel az állomáshoz azonnal kiadó.

Bővebb értesités nyerhető a kiadóhivatalunkban.

Viszketegséget

sőmért, ruht a leggyorsabban elmulasztja a Dr. Flesch-féle eredeti, törvényesen védett

„SKABOFORM"-kenőcs.

Nincs szaga, nem piszkit. Mindig eredeti pecsétes **Dr. Flesch**-felet kérjünk. Próbatégely 4 K, nagy tégely 6 K, családi tégely 15 K. Kaphato a helybeli gyógyszertárban, vagy direkt a készitőnél rendelhető.

Dr. Flesch E. »Korona« gyógyszertára Győr.

Vételnél a »Skaboform« védjegyre ügyeljünk.

Hirdetmény

A kemenesszentpéteri szovetkezet igazgatósága és fölszámoló bizottsága ezennel közhirré teszi, hogy a szövetkezet 1918. junius 30-án a fölszámolást elhatározta, ennélfogva felszólitja a szövetkezet hitelezőit, hogy követeléseiket 6 hónapon belül a szövetkezetnél érvényesitsék.

Kemenesszentpéter, 1918. okt. 6

Tisztelettel

Az igazgatóság és fölszámoló bizottság.